

ZÖLD IPAR

magazin

VIII. évfolyam, 2018. 3. szám

Hulladékgazdálkodás
Légszákából - táskát

Megújuló energia
Turbinák, lapátok, kilátások

Környezetvédelem
Műanyagok kontra mérgek

TARTALOM

6 Hírek

Röviden itthonról
és a nagyvilágból

HULLADÉKGAZDÁLKODÁS

10 Háztűznéző

Ahol a légszákából
táskák lesznek

13 Jogsabály

Választások után:
új kormányzati struktúra
- új környezetvédelmi
felelősségi rendszer

17 Papírovtat

A biztonságos
iratmegsemmisítésről

18 Termékdíj

Csomagolószer és újrahaszná-
ható csomagolószer - I. rész

22 Fémrovtat

Metáldoktor tanulságos esetei

29 A lovas kocsiól az e-teherautóig

31 Újdonságok a mérés-mintavétel konferencián

KÖRNYEZETVÉDELEM

33 „A műanyagok távoznak a szer- vezetünköl, de a mérgek nem“

36 Az EMAS Közösség

38 Egy nagyváros zajvédelme

MEGÚJULÓ ENERGIA

41 Turbinák, lapátok, kilátások - Lendvay Péterrel, a MSZIT elnökével beszélgettünk

44 Újdonságok Münchenöl

46 Események - itthonról és a nagyvilágból

Címlapfotó:

© 123RF Stock fotó

ZÖLD IPAR
magazin

HULLADÉKGAZDÁLKODÁS
MEGÚJULÓ ENERGIA
KÖRNYEZETVÉDELEM

Kornél, Makó Balázs, Markó Csaba,
Mányi István, Szabóné dr. Smid Mária, Tihanyi Ervin,
dr. Vitányi Márton

FŐSZERKESZTŐ: Kocsis Noémi (foszerkeszto@zipmagazin.hu)

SZAKMAI TANÁCSADÓ: Markó Csaba

OLVASÓSZERKESZTŐ: Czimer Krisztina

MŰVÉSZETI VEZETŐ: Lévai András (levaia@hotmail.com)

MÉDIA TANÁCSADÓ: Nyul Zsuzsa (nyul.zsuzsa@zipmagazin.hu)

FELELŐS KIADÓ: MERIDA PRESS Kft.

SZERKESZTŐSÉG: POSTACÍM: 8002 Székesfehérvár,
Pf. 21, tel: +36/20-943-4306, info@zipmagazin.hu,
honlap: www.zip.hu

ALAPÍTÓ: MERIDA PRESS Kft.

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG TAGJAI: Bánhid János,
dr. Borosnyay Zoltán, Hartdégen Gergely, Prof. dr. Kovács

dr. Borosnyay Zoltán, Hartdégen Gergely, Prof. dr. Kovács

LAPSZÁMUNK SZERZŐI: Béres Máté, Debreczeni László, Herner Katalin,
Kocsis Noémi, Kovács Dániel István, Markó Csaba, dr. Vitányi Márton

NYOMDA: Pauker Nyomdaipari Kft.

Terjeszti: a Magyar Posta Zrt. Központi Hírlap Iroda.

Előfizethető a kiadónál: elofizetes@zipmagazin.hu

Éves előfizetési díj: 10 150 Ft. (postaköltséggel együtt) - 6 lapszám

A szerzők írásai nem feltétlenül tükrözik a ZIP Magazin szerkesztőségének véleményét.
Hozzászólásra, vitára mindig nyitottak vagyunk. A folyóiratban megjelenő hirdetések
tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget. A Zöld Ipar Magazin bármely részének
másolásával és a lap terjesztésével kapcsolatos jog fenntartva. Fordítás, utánnyomás,
sokszorosítás, cikkek átvétele csak a kiadó engedélyével. A lapból értesüléseket átvenni
csak a Zöld Ipar Magazinra történő hivatkozással lehet.

Renegátok kora

„Nem tetszik zacskóba tenni a banánt?”

Az eladó néz rám, nem érti. „A legtöbb vásárló abba rakja.” Válaszomra, hogy „már így is rengeteg zacskó gyűlt össze otthon”, zavartan rebeg egy alig hallható „hát igen”-t. Mögöttem ötvenes hölgy, három kígyóuborkát vesz. Három kígyóuborkát, három külön vékony nylonzacskóban. Neki nem szólnak, nem kap érte megjegyzéseket - szemmel láthatólag a tétel/zacskó a normális, praktikus és elfogadott.

Nem kérek zacskót, sőt, egy jó ideje minden formájában viszem magammal a boltba. Van nálam vékony nylon stanicli zsemlének, van vastagabb anyagú krumplinak, almának és persze ott van a vászon-cekkerem, amiben az egészséget hazaviszem. Műanyag füles tasakot évek óta nem vettem és kösz, nagyon jól elvagyok nélküle. És nem értem az előttem álló vásárlókat, akik a legnagyobb lelki nyugalommal közlik, hogy „és még egy bevásárlószatyrot is tessék hozzá számolni”. Majd a következő vásárlásnál újra, de közben hallani a morgásukat is, hogy ezek meg hamar elszakadnak, kutyafülét sem ér az egész.

Minden idők egyik legütősebb címlapját hozta össze idén nyár elejére a National Geographic, mikor a Titanicot elsüllyesztő sarkantyús jéghegyet a bolygónkat fenyegető egyik legnagyobb veszélyforrás képévé formálta át. (Utoljára az 1985-ös Afgán lánnyal értek el ekkora hatást címdalton.) Jorge Gambo mexikói grafikusművész víziója szavak nélkül testesíti meg mindazt, ami ebbe a témakörbe belesűrítendő. A zacskó az, ami alattomosan sebet üt amúgy is törékeny földi létezésünkön. A zacskó az, amelyet gondolkodás nélkül kibocsájtunk és magunkhoz veszünk, magától értetődőnek veszünk és kikövetelünk, majd a zacskó az is, amely a tápláléklánc egyedein keresztül visszajut saját élelmiszereinkbe és végső soron a mi szervezetünkbe. A zacskó az életünk és a testünk része. Mi magunk vagyunk a zacskó, gyakorlatilag.

Egy ménkű nagy jéghegy, ami lassan, de atombiztosan elsüllyeszt maga körül mindent.

Ma még kívülálló, aki hangosan kiabál emiatt, felemeli a szavát, vagy legalább elgondolkodik azon: jól van ez így? A legtöbben inkább kérik a zacskót, mert az a biztos, a megnyugtató, az általános. Változtatni, kényelmetlenséget vállalni pedig fásasztó. Ám talán mégis van értelme felemelni a hangot, ha elegenden lesznek a renegátok, sőt, egy idő után túl sokan is, akkor közös hangjuk már olyan erősségű lehet, amely - kis költői túlzással - szétrepeszt egy jéghegyet is.

Zacskómentes emberek már vannak, ahogy zacskómentes bolt is van, csak tárgítani kell a határokat. Júniusi lapszámunk írásait egy szebb horizont reményében tárjuk kedves olvasóink elé.

Egyszer eljön a renegátok kora.

Kocsis Noémi
főszerkesztő